

Sygn. akt: III U 921/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Beata Bielska
Protokolant:	sekretarz sądowy Ewelina Asztemborska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 09 kwietnia 2014r. w O.

sprawy z odwołania W. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania W. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 24.10.2011r. **znak** (...)

orzeka:

- zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje W. G. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1 sierpnia 2011 roku do 31 lipca 2013 roku i od 31 grudnia 2013 roku do 30 grudnia 2015 roku,
- stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji,
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P. na rzecz odwołującego kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa prawnego.

UZASADNIENIE

W. G. w dniu 25.11.2011r. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 24.10.2011r., odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W odwołaniu wskazał, że Lekarz Orzecznik ZUS i Komisja Lekarska ZUS nie uwzględniły stanu faktycznego wynikającego z przedłożonych przez niego zaświadczeń o leczeniu z okresu ostatnich 10 lat.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie wskazując, że zarówno przez Lekarza Orzecznika ZUS jak i Komisję Lekarską ZUS nie uznali odwołującego za niezdolnego do pracy, a tym samym nie spełnia on przesłanek do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Ostatecznie W. G. – po sporządzeniu opinii biegłych oświadczył, że domaga się przyznania prawa do renty na takie okresy, jak wskazali biegli w opiniach, tj. od 01.08.2011r. do 31.07.2013r. i od 31.12.2013r. do 30.12.2015r.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

W. G. w okresie od 01.09.2003r. do 31.07.2011r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

W dniu 22.07.2011r. odwołujący złożył w Oddziale ZUS wniosek o ustalenie dalszych uprawnień do renty. W toku rozpoznawania tego wniosku ZUS skierował W. G. na badania lekarskie przez Lekarza Orzecznika ZUS. Orzeczeniem z dnia 24.08.2011r. Lekarz Orzecznik ZUS stwierdził, że odwołujący jest zdolny do pracy. Po wniesieniu przez odwołującego sprzeciwu sprawa została skierowana do Komisji Lekarskiej ZUS, która w orzeczeniu z dnia 13.10.2011r. stwierdziła, że odwołujący nie jest niezdolny do pracy.

W konsekwencji ZUS w dniu 24.10.2011r. wydał zaskarżoną decyzję, odmawiającą prawa do renty.

Odwołanie W. G. w ocenie Sądu jest zasadne.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące przesłanki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a jego niezdolność do pracy powstała w okresach przewidzianych w ustawie albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ich ustania.

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 powoływanej ustawy, który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Zgodnie z zaś z art. 61 w/w ustawy prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

W. G. w okresie od 01.09.2003r. do 31.07.2011r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy, przy czym była mu ona każdorazowo przyznawana wyrokiem Sądu. W dniu 22.07.2011r. odwołujący złożył w ZUS wniosek o ustalenie dalszych uprawnień do renty, dlatego kwestią sporną w sprawie było to, czy W. G. w dalszym ciągu – od 01.08.2011r. jest osobą niezdolną do pracy.

W celu wyjaśnienia tej okoliczności Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych z zakresu ortopedii, neurologii i chirurgii.

Opinia została sporządzona tylko przez biegłych ortopedę i neurologa. Biegli z zakresu ortopedii G. K. (1) i biegła z zakresu neurologii W. T. (1) rozpoznali u odwołującego: zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowo- krzyżowego z dyskopatią L4-L5, zespół bólowy kręgosłupa szyjnego z dyskopatią C5-C6 i C6-C7 w przebiegu dyskopatii, zawroty głowy, zespół piramidowy lewostronny o niejasnej etiologii i nadciśnienie tętnicze. Biegli wskazali, że schorzenia te powodują częściową niezdolność do pracy odwołującego na okres dwóch lat od daty wstrzymania świadczenia, tj. od 01.08.2011r.

Uzasadniając zajęte stanowisko biegli podali, że w styczniu 2012r. u W. G. wystąpiły nagle objawy zdrętwienia a potem osłabienia siły mięśniowej po stronie lewej, objawom tym towarzyszyły zaburzenia mowy. Z tego powodu był on hospitalizowany w szpitalu w P.. W czasie pobytu w szpitalu wykryto u niego istnienie nadciśnienia tętniczego krwi. Biegli wskazali, że aktualnie nadal u odwołującego utrzymują się objawy niedowładu piramidowego po stronie lewej z niedoczulicą lewostronną, stwierdza się również zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego z dyskopatią na wysokości LS-L5. Odwołujący był konsultowany przez neurochirurga i został zakwalifikowany do leczenia operacyjnego.

Do powyższej opinii zastrzeżenia wniósł organ rentowy. W piśmie z dnia 20.03.2012r. (k. 27a.s.) podniósł, iż opinia wskazuje nowe okoliczności, bowiem odwołujący w dniu 18.01.2012r. trafił do szpitala. Organ rentowy podniósł, iż w aktach ZUS brak jest karty informacyjnej z tego pobytu i wniósł o dostarczenie tej karty.

Sąd uwzględnił ten wniosek i przesłał pełnomocnikowi ZUS kserokopię żądanej karty informacyjnej. Po jej otrzymaniu ZUS w piśmie z dnia 13.04.2012r. podtrzymał swoje wcześniejsze zastrzeżenia i wskazał, iż nie zgadza się z datą początkową częściowej niezdolności do pracy.

W konsekwencji Sąd postanowieniem z dnia 17.04.2012r. dopuścił dowód z opinii uzupełniającej biegłych celem odniesienia się do zastrzeżeń organu rentowego.

W opinii uzupełniającej z dnia 28.06.2012r. biegli z zakresu neurologii W. T. (1) i biegły z zakresu ortopedii G. K. (1) podtrzymali wnioski swej opinii głównej. Wskazali, iż fakt, że nie znaleziono podczas ostatniej hospitalizacji odchyłeń w badaniach wykonanych w szpitalu nie świadczy o tym, że odwołujący nie jest w grupie ryzyka wystąpienia następnego niedokrwiennego udaru mózgowego. Bywa często tak, że badanie KT wykonane bardzo wcześnie od momentu zachorowania nie wykazuje odchyłeń od normy, a badanie wykonane np. dwa tygodnie później już może wykazywać nieprawidłowości. Biegli wskazali, że oprócz występującego niedowładu połowiczego odwołujący ma schorzenia dotyczące kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego, zmiany o charakterze zmian dyskopatycznych, jest zakwalifikowany do leczenia operacyjnego. Mając powyższe na uwadze biegli podtrzymali orzeczenie wydane w opinii głównej przyznające częściową niezdolność do pracy na 2 lata.

Także do opinii uzupełniającej ZUS wniósł zastrzeżenia i wskazał, iż nie zawiera ona nowych okoliczności. W konkluzji wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych z zakresu ortopedii i neurologii.

Sąd uwzględnił ten wniosek i dopuścił dowód z opinii kolejnych biegłych z zakresu neurochirurgii i neurologii celem wskazania, czy odwołujący od 01.08.2011r. był chociażby częściowo niezdolny do pracy oraz czy może on wykonywać prace w charakterze tokarza, robotnika budowlanego, hydraulika-montera instalacji sanitarnych, palacza c.o. i robotnika gospodarczego.

Biegły neurolog W. Ż. (1) w opinii z dnia 28.11.2012r. wskazał, że odwołujący jest zdolny do pracy.

Uzasadniając swe stanowisko biegły wskazał, iż w ocenie neurologicznej u wnioskodawcy aktualnie nie istnieją objawy kliniczne wskazujące na uszkodzenie funkcji ośrodkowego układu nerwowego. Zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne w kręgosłupie szyjnym zdaniem biegłego nie powodują obiektywnego zespołu bólowo-korzeniowego, radikopatii szyjnej oraz nie prowadzą do dysfunkcji w krążeniu mózgowym z dorzecza tętnic kręgowych.

Biegły wskazał, iż w zakresie kończyn dolnych stwierdził dyskretne zaburzenia odruchowo-czuciowe z poziomu L5 i S 1 po stronie lewej, lecz zdaniem biegłego brak jest obiektywnego zespołu korzeniowego oraz dysfunkcji kończyn, odwołujący aktualnie ma zachowane funkcje manualne i motoryczne oraz dobrą ruchomość tułowia, dlatego z punktu widzenia neurologicznego nie ma istotnie upośledzonej zdolności do pracy.

Także biegły neurochirurg T. K. (1) w opinii z dnia 16.01.2013r. nie uznał W. G. za niezdolnego do pracy.

Biegły wskazał, iż u odwołującego występuje niewielkie ograniczenie ruchomości odcinka szyjnego kręgosłupa, w zakresie kończyn górnych bez niedowładów i zaników mięśniowych, odruchy są symetryczne, bez wyraźnych zaburzeń czucia i bez odruchów patologicznych. W zakresie odcinka lędźwiowego biegły stwierdził ograniczenie ruchomości w stopniu umiarkowanym. Jego zdaniem odwołujący demonstrował brak możliwości poruszania lewą stopą ale na palcach i pięcie stał dobrze. Biegły stwierdził obecność wygórowanych odruchów z kończyn lewych, co jest pozostałością po incydencie niedokrwiennym mózgu oraz objawy naciągowe zaznaczone po stronie lewej przy kącie 70 stopni.

Biegły wskazał, że pod względem oceny neurochirurgicznej odwołujący nie jest długotrwale niezdolny pracy, a okresowe zaostrzenia dolegliwości spowodowanych dyskopatią lędźwiową może leczyć w ramach okresowych zwolnień lekarskich.

Do powyższych opinii zastrzeżenia złożył W. G., który w piśmie z dnia 04.03.2013r. podniósł, że biegli pominęli fakt przyjmowania przez niego leków przeciwbólowych oraz dane wynikające z dokumentacji medycznej, w tym rezonansów. Odwołujący do pisma dołączył nowe wyniki badań rezonansu.

Po zapoznaniu się z w/w zastrzeżeniami Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej biegłych z zakresu neurologii i neurochirurgii, celem ustosunkowania się do zastrzeżeń i złożonej nowej dokumentacji medycznej oraz celem wskazania, czy W. G. może wykonywać prace w charakterze tokarza, robotnika budowlanego, hydraulika-montera instalacji sanitarnych, palacza c.o. i robotnika gospodarczego.

W opiniach uzupełniających obaj biegli podtrzymali zajęte stanowiska. Biegły z zakresu neurochirurgii wskazał jednak, iż o tym, czy odwołujący może wykonywać prace na stanowisku tokarza, hydraulika i palacza powinien wypowiedzieć się biegły z zakresu medycyny pracy.

Po zaznajomieniu się z opinią uzupełniającą pełnomocnik odwołującego wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu medycyny pracy celem wypowiedzenia się, czy W. G. może wykonywać zawód tokarza, robotnika budowlanego, hydraulika-montera instalacji sanitarnych, palacza c.o. i robotnika gospodarczego, bowiem żaden z biegłych nie wypowiedział się w tej kwestii.

Sąd uwzględnił powyższy wniosek i postanowieniem z dnia 29.07.2013r. dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu medycyny pracy celem wskazania, czy odwołujący jest niezdolny do pracy i czy może wykonywać prace na w/w stanowiskach.

W wykonaniu tego postanowienia opinię sporządziła biegła z zakresu medycyny pracy H. P.. W opinii z dnia 31.08.2013r. biegła rozpoznała u odwołującego zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego z podawanym zespołem bólowym przewlekłym oraz niedowład połowiczny lewostronny w wywiadzie.

Biegła wskazała, że przedstawione w rozpoznaniu schorzenie naruszają sprawność organizmu w stopniu powodującym w dniu badania niemożliwość wykonywania pracy fizycznej, tj. pracy tokarza, robotnika budowlanego hydraulika - montera instalacji sanitarnych i robotnika gospodarczego.

W uzasadnieniu biegła wskazała, że praca fizyczna przy podawanych dolegliwościach nasili je, więc jest obecnie niemożliwa a czas trwania niezdolności do pracy winien określić lekarz specjalista neurolog lub neurochirurg. Zdaniem biegłej zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne, stwierdzone w badaniu (...) kręgosłupa powodują prawdopodobnie uszkodzenie korzeni nerwowych i dają dolegliwości bólowe i ograniczenia ruchowe. Zawroty głowy i podawane zaburzenia równowagi podawane w wywiadzie uniemożliwiają wykonywanie prac na wysokości i przy maszynach w ruchu.

Biegła zaznaczyła, że odwołujący powinien być obecnie oceniany przez lekarzy neurologa i neurochirurga w obecności lekarza medycyny pracy, którzy wspólnie dokonają oceny jego stanu neurologicznego i zdolności do pracy.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd postanowieniem z dnia 18.11.2013r. dopuścił dowód z opinii łącznej lekarzy z zakresu ortopedii, neurologii i medycyny pracy celem wskazania, czy W. G. jest zdolny do wykonywania pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami.

W opinii z dnia 30.01.2014r. biegli: ortopeda M. R., biegła neurolog A. G. i biegła z zakresu medycyny pracy K. G. (1) rozpoznała u odwołującego zespół bólowy kręgosłupa 1-s z dodatnimi objawami korzeniowymi w przebiegu zmian zwyrodnieniowo-dyskopatycznych kręgosłupa oraz nadciśnienie tętnicze leczone, bez powikłań narządowych.

Zdaniem biegłych schorzenie kręgosłupa powoduje u W. G. nadal częściową niezdolność do pracy przez okres 24 miesięcy od grudnia 2013r. do grudnia 2015r.

Uzasadniając zajęte stanowisko biegli wskazali, że odwołujący cierpi na przewlekły zespół bólowy kręgosłupa 1-s, od kilku miesięcy nastąpiło zaostrzenie bólu z dodatkowymi objawami korzeniowymi, odwołujący został zakwalifikowany do operacji przez neurochirurga na 05.2015r. Z uwagi na kwalifikacje do operacji przepukliny L-S biegli uważają, że przeciwwskazana jest ciężka praca fizyczna i dźwiganie ciężarów i orzekają częściową niezdolność do pracy na 2 lata.

Do powyższej opinii zastrzeżenia wniósł organ rentowy, który w piśmie z dnia 17.12.2014r. wskazał, że obecnie odwołujący pracuje jako listonosz, został dopuszczony do jej wykonywania przez biegłego z zakresu medycyny pracy. Nadto zdaniem ZUS odwołujący posiada kwalifikacje do wykonywania pracy ślusarza-mechanika, a nie jest to ciężka praca. W konkluzji organ rentowy wniósł o dopuszczenie dowodu z kolejnej opinii biegłych z zakresu neurologii, ortopedii i medycyny pracy.

Sąd na rozprawie w dniu 09.04.014r. na podstawie art. 217 § 3 kpc oddalił jednak ten wniosek uznając, iż zebrany materiał dowodowy jest wystarczający do wydania merytorycznego rozstrzygnięcia w sprawie.

Poza sporem jest, że odwołujący w okresie od 01.09.2003r. do 31.07.2011r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy a obecnie zaskarżona decyzja została wydana w toku rozpoznawania kolejnego wniosku o przedłużenie uprawnień do renty, który odwołujący złożył w dniu 22.07.2011r.

Biorąc powyższe pod uwagę należy uznać, iż dla przyznania uprawnień do renty na okres od 01.08.2011r. odwołujący powinien był wykazać, że jego stan zdrowia nie poprawił się i w dalszym ciągu jest osobą co najmniej częściowo niezdolną do pracy. Zdaniem Sądu przesłanka ta została wykazana.

Z wyjaśnień odwołującego wynika, iż W. G. ma wykształcenie zawodowe jako ślusarz mechanik, lecz nigdy nie pracował w tym zawodzie. W świadectwach pracy, znajdujących się w aktach rentowych wskazano, iż odwołujący pracował na stanowisku tokarza, robotnika budowlanego, hydraulika-montera instalacji sanitarnych, palacza c.o. i robotnika gospodarczego.

W niniejszej sprawie Sąd ostatecznie dysponował opiniami trzech zespołów biegłych i opinią biegłego z zakresu medycyny pracy. Pierwszy zespół składał się z biegłych z zakresu neurologii i ortopedii i stwierdził częściową niezdolność do pracy od daty wstrzymania renty, tj. od 01.08.2011r. na okres 2 lat, tj. do 31.07.2013r.

Drugi zespół składał się z biegłych z zakresu neurologii i neurochirurgii i stwierdził, że schorzenie schorzenia odwołującego nie powodują niezdolności do pracy.

Trzeci zespół biegłych składał się z biegłego z zakresu neurologii, ortopedii i medycyny pracy i stwierdził, że odwołujący jest niezdolny do pracy od grudnia 2013r. na okres 2 lat, a więc od 31.12.2013r. do 30.12.2015r. i nie może wykonywać pracy na stanowisku tokarza, robotnika budowlanego, hydraulika-montera instalacji sanitarnych, palacza c.o. i robotnika gospodarczego.

W sprawie wypowiedziała się też oddzielnie biegła z zakresu medycyny pracy H. P., która stwierdziła, że W. G. nie może wykonywać pracy na stanowisku tokarza, robotnika budowlanego, hydraulika-montera instalacji sanitarnych, palacza c.o. i robotnika gospodarczego, lecz nie określiła czasookresu niezdolności do pracy.

Zgodnie z art. 12 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W ocenie Sądu za podstawę orzekania w sprawie należy przyjąć opinie pierwszego (G. K. (1) i W. T. (1)) i trzeciego zespołu biegłych (M. R., A. G. i K. G. (1)) oraz oddzielną opinię sporządzoną tylko przez biegłą z zakresu medycyny pracy H. P..

Opinie te uwzględniają bowiem rodzaj występujących u odwołującego schorzeń kręgosłupa i jego skutki oraz wpływ tego schorzenia na możliwość wykonywania przez odwołującego pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami.

Zauważyć należy, iż dotychczas podstawą orzekania częściowej niezdolności do pracy W. G. było schorzenie kręgosłupa. Z opinii wszystkich biegłych wynika, że nadal występuje u odwołującego choroba zwyrodnieniowo-dyskopatyczna kręgosłupa. Schorzenie to zdaniem Sądu wpływa istotnie na sprawność ruchową odwołującego i możliwość wykonywania pracy na stanowisku tokarza, robotnika budowlanego, hydraulika-montera instalacji sanitarnych, palacza c.o. i robotnika gospodarczego. Praca na w/w stanowiskach wymaga sprawnych ruchów, bowiem łączy się albo z dźwiganiem, albo z przyjmowaniem pozycji wymuszonej, wymaga więc sprawności fizycznej. W tej sytuacji logiczny jest wniosek biegłych stwierdzających niezdolność W. G. do wykonywania pracy na w/w stanowiskach.

Wskazać też trzeba, że pierwszy zespół biegłych – G. K. (1) i W. T. (1) rozpoznał u odwołującego nie tylko schorzenie kręgosłupa, lecz także zespół piramidowy lewostronny, a to schorzenie dodatkowo wpływa negatywnie na zdolność do pracy. Wnioski tego zespołu biegłych znalazły w pełni oparcie w wynikach badania przedmiotowego. W jego toku biegli stwierdzili bowiem u W. G. również niedoczulicę po lewej stronie twarzy i w kończynie lewej dolnej i górnej, osłabienie siły mięśniowej w kończynie górnej lewej, dodatnie objawy korzeniowe po stronie lewej, bolesność opukową wyrostków ościstych kręgosłupa lędźwiowego i kręgosłupa szyjnego oraz chód z pociąganiem kończyną dolną lewą.

Biorąc pod uwagę w/w wyniki badania przedmiotowego należy więc uznać, że zasadny jest wniosek tego zespołu biegłych o częściowej niezdolności do pracy odwołującego.

Logicznie uzasadnione są również wnioski trzeciego zespołu biegłych, w skład którego wchodził: biegły ortopeda M. R., neurolog A. G. i biegła z zakresu medycyny pracy K. G. (1). Biegli ci rozpoznał u odwołującego zespół bólowy kręgosłupa 1-s z dodatnimi objawami korzeniowymi w przebiegu zmian zwyrodnieniowo-dyskopatycznych kręgosłupa a swój wniosek o niezdolności do pracy oparli na wynikach badania przedmiotowego.

W czasie badania przedmiotowego biegli stwierdzili bowiem wzmożone napięcie mięśni przykręgosłupowych, ograniczenie ruchomości w odcinku 1-s, objawy korzeniowe dodatnie pod kątem 60 stopni, chód spowolniały, odwołujący nie pochylał się też do przodu. Takie wyniki badania przedmiotowego świadczą o tym, iż odwołujący nie może wykonywać prac, które wymagają sprawnych ruchów, a więc pracy tokarza, robotnika budowlanego, hydraulika-montera instalacji sanitarnych, palacza c.o. i robotnika gospodarczego, gdyż wszystkie one wymagają sprawnych ruchów i przyjmowania wymuszonej pozycji ciała a czasami także długotrwałego pozostawania w jednej pozycji.

Trzeci zespół biegłych swój wniosek o niezdolności do pracy oparł też o wyniki badań MR kręgosłupa z 18.03.2013r. W badaniu tym stwierdzono zaawansowane zmiany degeneracyjne krążków międzykręgowych na wszystkich poziomach kręgow L3-L5. Wskazano w nim także, iż na poziomie L3/4 szerokopodstawna przepuklina powoduje ucisk worka oponowego i korzeni nerwowych, przepukliny stwierdzono również na poziomie L4/5 i L5/S1 oraz istnienie ucisku na lewy korzeń nerwowy.

W świetle w/w wyników badania przedmiotowego i wyniku rezonansu Sąd uznał, że zasadny jest wniosek tego zespołu biegłych o częściowej niezdolności do pracy odwołującego.

Taki sam wniosek wynika z opinii wydanej przez biegłą z zakresu medycyny pracy H. P..

Biegła ta w opinii wyraźnie stwierdziła, że W. G. nie może pracować na stanowisku tokarza, robotnika budowlanego, hydraulika-montera instalacji sanitarnych, palacza c.o. i robotnika gospodarczego. Także i ta biegła po przeprowadzeniu badania przedmiotowego odwołującego stwierdziła, że porusza się on z bólem i ma niesprawny chód. Biegła w opinii zaznaczyła jedynie, iż czasookres tej niezdolności powinni określić biegli z zakresu neurologii lub neurochirurgii.

Zdaniem Sądu należy podzielić wnioski także tej biegłej. Jest ona specjalistką z zakresu medycyny pracy, określa więc zdolność do wykonywania pracy na konkretnym stanowisku biorąc pod uwagę warunki tej pracy. Biegła w opinii wskazała, że praca fizyczna przy dolegliwościach odwołującego jest niemożliwa, a biegłym z zakresu neurologii lub neurochirurgii pozostawiła jedynie określenie czasookresu tej niezdolności.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że treść w/w opinii przemawia za przyjęciem, iż W. G. wykazał swoją częściową niezdolność do pracy.

Wobec treści w/w opinii biegłych uznających częściową niezdolność do pracy odwołującego Sąd nie podzielił odmiennej opinii wydanej przez biegłych T. K. i W. Ż. (1).

Z opinii sporządzonej przez pierwszy i trzeci zespół biegłych badających odwołującego w dniu 04.02.2012r. i w dniu 28.12.2013r. wynika, iż jest on częściowo niezdolny do pracy. Biegła z zakresu medycyny pracy H. P. badała zaś odwołującego w dniu 31.08.2013r. Wszyscy ci biegli orzekli częściową niezdolność do pracy, łącznie w okresie od 01.08.2011r. do 31.07.2013r. i od 31.12.2013r. do 30.12.2015r.

Biorąc pod uwagę rodzaj schorzeń neurologicznych kręgosłupa występujących u odwołującego należy uznać, iż schorzenie to istniało nieprzerwanie w okresie od ustania pobierania renty do chwili orzekania przez Sąd a stan zdrowia odwołującego nie uległ poprawie w okresie od ustania pobierania renty do chwili orzekania przez Sąd i zasadnym jest przyznanie renty na okres niezdolności orzekany przez biegłych.

Sąd nie podziela wniosków opinii biegłych T. K. (1) i W. Ż. (1). Biegli ci wprawdzie orzekli o zdolności do pracy odwołującego, lecz z ich opinii wynika, że stwierdzali u W. G. w czasie badania objawy świadczące o braku sprawności fizycznej a jak już wskazano wyżej, taka sprawność jest konieczna do wykonywania pracy tokarza, robotnika budowlanego, hydraulika-montera instalacji sanitarnych, palacza c.o. i robotnika gospodarczego.

Biegły W. Ż. w czasie badania w dniu 28.11.2012r. stwierdził w zakresie kończyn dolnych dyskretne zaburzenia odruchowo-czuciowe z poziomu L5 i S 1 po stronie lewej. Biegły T. K. w czasie badania w dniu 16.01.2013r. stwierdził zaś ograniczenie ruchomości odcinka szyjnego kręgosłupa i odcinka lędźwiowego, wygórowane odruchy z kończyn dolnych, będących pozostałością po incydencie niedokrwiennym mózgu oraz objawy naciągowe zaznaczone po stronie lewej przy kącie 70 stopni. Wskazywał też, że odwołujący demonstruje brak możliwości poruszania lewą stopą.

Mając na uwadze w/w wyniki badania przedmiotowego biegłych T. K. i W.Ż. Sąd uznał, iż opinie tych biegłych nie mogą stanowić podstawy do stwierdzenia poprawy stanu zdrowia odwołującego w stosunku do stanu sprzed 01.08.2011r., kiedy to pobierał one rentę. Omówione wyżej wyniki badań przedmiotowych przeprowadzonych przez biegłych G. K., W. T., M. R., A. G., K. G. oraz H. P. świadczą zaś o tym, iż stan zdrowia W. G. nie poprawił się i w dalszym ciągu jest niezdolny do wykonywania pracy zgodnie z kwalifikacjami.

Na marginesie już tylko wspomnieć należy, iż odwołujący w toku postępowania był badany również przez biegłych z zakresu onkologii i gastroenterologii, badanie to zostało jednak przeprowadzone omyłkowo, na skutek omyłki pracownika Sądu wykonującego badania odwołującego w drodze odezwy.

Z uwagi na powyższe ustalenia Sąd na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał W. G. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres wskazany przez biegłych w pierwszym i trzecim zespole biegłych, tj. od ustania poprzednio przyznanej renty (01.08.2011r.) do 31.07.2013r. i od 31.12.2013r. do 30.12.2015r.

Ponieważ odwołujący ostatecznie domagał się przyznania renty na taki właśnie okres, brak było podstaw do oddalenia odwołania w jakimkolwiek zakresie. Ponieważ zaś odwołujący oświadczył, iż nie domaga się przyznania renty w okresie od 01.08.2012r. do 30.12.2013r., Sąd nie dopuszczał już kolejnej opinii biegłych, która miałaby na celu ustalenie, czy odwołujący był niezdolny do pracy także i w tym okresie.

Stosownie do treści art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującemu prawo do renty, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego co do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, tj. zarówno przyznającego prawo do świadczenia, jak też jego brak (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.04.2010 roku, II UK 330/09, LEX 604220).

W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie nie zaistniały podstawy do obciążenia odpowiedzialnością organu rentowego za nieprzyznanie odwołującemu prawa do renty już na etapie postępowania przed ZUS. Sąd miał na uwadze fakt, iż w sprawie orzekało kilka zespołów biegłych, które brały pod uwagę także nową dokumentację medyczną, złożoną przez W. G. dopiero przed Sądem.

Reasumując należy stwierdzić, że organowi rentowemu nie można przypisać odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu świadczenia.

O kosztach zastępstwa prawnego orzeczono na podstawie art. 98 kpc i § 12 ust. 2 w zw. z § 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Sąd miał na uwadze nakład pracy pełnomocnika oraz fakt, iż nie wnosił on o przyznanie wynagrodzenia w stawce wyższej niż 60 zł.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.